

"אני אוהבת רק אותו!" מצהירה דינה בת ה-17. היא הולכת עם שמעון מזה ארבע שנים. השבוע, כאשר נואשו הוריה מלהשפיע עליה בדרכים אחרות, היכזה וכבלו אותה.

"אני אתגרש בניהם," מכריז שמעון חדד. בהיותו בן 17, איצו אותו הוריו לשאת נערה אחרת. עתה השלים את ההכנות לגירושין, כדי שיוכל לשאת את אוהבתו דינה מדר.

נערה בכבליים

נקמתה של משפחה אשר מחזר-בתה לא מצא חן בעיני האב

הוא הוביל אותי למחסן, ואמר לי לשכב על המיטה הישנה. נשכבתי. הוא חזק מני, ידעתי שאם אסרב או הוא יכה אותי. גורא ובכל זאת ישכיב אותי על המיטה. הוא אמר לי שלעולם לא אלך יותר עם שמר עון וקשר אותי בשרשרת. כל הלילה שכבתי ככה. למחרת באה אחותי הקטנה. נתתי לה פתק שתרוץ לשמעון ותמסור לו אותו. היא רצה. אחר כך באה אמא שלי והביאה לי אוכל. היא אמרה לי שלא אלך עם שמר עון. אבל אני אוהבת אותו.

"אחר כך באה המשטרה. עכשיו אני הור לכת עם שמעון. אני גרה בבית שלי. לוקחת לי אוכל, אבל ההורים שלי לא מדברים איתי. עוד מעט אתגייס לצה"ל ואחר כך אתי חתן עם שמעון."

★ ★ ★

רוצים להתחתן

שמעון חייך. הוא הסתכל על ידידתו, הוציא את תעודותיו מכיסו והראה על קבלה ממשרד הרבנות: "זאת קבלה שאני צומד להתגרש מהיא. שילמתי כבר דמי רישום ובעוד שבועיים אתגרש. כבר ארבע

באחת עשרה, כשכולם חזרו מהקולנוע, דינה לא חזרה. היכיתי בחוץ. היה כבר שתיים עשרה והילדה שלי איננה. היה אחת, שתיים. היכיתי והיא לא באה. היכיתי עד הבוקר. או הלכתי לאיזה חבר של דינה. הוא אמר לי כי היא הלכה אל שמעון. אותו שמעון ימח שמו. הלכתי לשם. והיא באמת היתה שם.

"אמרתי לה שתלך לקיבוץ, למסד ילדים. אבל היא לא רצתה. רשמתי אותה לבית ספר של אחיות, אולם היא עוד לא נת קבלה. אמרו שיש חור גדול. כמה שהפצרי מ' בה לא היה טוב. היא לא דיברה, אבל היא לא שמעה בקול אמא שלה. ואני רוצה רק טוב בשביל הילדים שלי. אני עובדת כל יום מחוץ לבית, רק שיהיה טוב לילדים שלי. לפני כמה ימים לקחה כסף והלכה

יש יושב שוטרים עמלו השבוע בפטיש ואיזמל. בתוך מחסן גרוטאות בשכונת החיילים המשוחררים בפתח-תקה. על מיטת ברזל תלודה שכבה צעירה חטובת-גו, לבושה חזאית צבעונית וחולצה לבנה. שרשרת עבה ריתקה את הבחורה למשכבה. לבסוף הצליחו השוטרים לנתק את הכבלים מהמיטה. אך הצעירה לא התנחמה. היא המשיכה להתפח: מנעול השרשרת, שהידק את ידיה זו לזו, מאן להיפתח. השוטרים העלו את הבחורה על טנדר משטרתי שהמתין בחוץ, בין עשרות סקרנים, הטיעה לתחנה. שם, לאחר עמל נוסף, בותקו סופית הכבלים. רק אז היתה דינה מדר חופשיה לנענע את זרועותיה. הבחורה צולמה, עם ובלי כבלים. סמל משטרה רשם את עדותה, הכניסה לשני תיקים: אחד נגד אביה יפתח, השני נגד אחיה יעקב. האשמה: כבילתה של דינה בניגוד לרצונה. לצד דינה עמד, כל אותה שעה, צעיר רוז, שחרתה, בעל עינים יוקדות. היה זה ידיה שמעון, שבגללו אירע כל המקרה. הוא חיכה בסבלנות עד גמר החקירה וכשהודיע השוטרי לבחורה כי היא חופשיה ללכת, יצאי השניים לרחוב, יד ביד.

★ ★ ★

נשיקה ראשונה

היה זה באחד מערבי הקיץ, לפני ארבע שנים. צעירים משכונת החיילים המשוחררים אהבה אמריקאי. הגיבור תפס את אוהבתו בכוח. היא ניסתה להתחמק. לבסוף נאותה לו והוא נישק אותה בכל להט אהבתו. שמעון חדד בן ה-17 עקב אחר המתרחש בנשיכה עצורה. לידו ישבה דינה מדר, שכנתו. הסרט נגמר, כשהאהובה בורעות הגיבור. דינה קמה והלכה. אחריה פסע שמעון. לפניו שאר צעירי השכונה. לפתע הושיט שמעון רגל בדרכה של דינה. היא צעקה: "מה אתה רוצה ממני?" צעקתה נחנקה בנשיקה להט. היתה זו אהבה מנשיקה ראשונה.

★ ★ ★

נשואים מאוונים

כפת מדר, אביה של דינה, היה עדיין שוליה של קצב כאשר עלה לפניו שלוש שנים שנה מתימן. שני בניו מאשתו הראי שונה גדלו והחלו להתפרנס מעבודתם, יפת התחתן שנית. דינה היא הבכורה מבין ארבע בנותיו מנשואיו השניים.

כיום יפת הינו בעל איטליו משגשג. שהפך ברבות הימים לא רק לעסק פורח אלא גם למרכז חברתי, בו אפשר לשמוע את החדשות האחרונות של השכונה.

לפני שנתיים, סיפרו לקוחותיו של מדר על מקרה מעצבי. בתו הלא-נשואה של אחד השכנים נכנסה להריון. כולם ידעו כי האב לא היה אחר מאשר אותו שמעון חדד. אך שמעון סירב בתוקף לשאת באחריות ה' ניסורית במקרים אלה, לשאת את הצעירה לאשה. הוא טען בעקשנות כי הבחורה עצמה פיתחה אותו ועל כן ראה את עצמו חופשי מכל התחייבות.

קרובי ידידי הבחורה השיבו כי שמעון אנס אותה. אם לא ינהג כגבר ירא-שמים ויתחתן עם אם בנו, הודיעו בפירוש, יעשו בו שפטיים. בחוץ בתוקף לשאת באחריות ה' נכנע שמעון ללחץ הוריו. הוא הסכים ל' שאת את הצעירה לאשה, בתנאי שהיא תמ' שיך לגור בבית הוריה והוא בבית הוריו. אם, בתום שנה וחצי לאחר החתונה, לא ישלמו השניים בניהם, יתגרשו. באם ימות הילד לפני כן, יתגרשו לפני כן. שמעון היה אז בן 17.

★ ★ ★

"עזוב את בתו!"

בין המתווכים בפרשה העגומה, בלט בתקיפותו יפת מדר. על כן, כאשר שמע שוב את שמו של שמעון חדד, לא

אביה של דינה. יפת מדר, משחזר את סכיניו בספרו ללקוחותיו על שינאתו לשמעון.

שנים שדינה ואני הולכים יחד. בהתחלה הס' הרנו את זה. ואז לפני שנתיים היה המקרה עם הבחורה היא. הילדה שלנו כבר מתה. כבר יכולנו להתגרש, אבל לא מהירתי, כי לא היה דחוף.

הם אומרים עלי שאני לא עובד. זה לא נכון. בחורף אני עובד באריזה. רק בקיץ אני לא עובד, כי אני לא צריך הרבה כסף. וטוב לי ככה. לדינה אולי יש כוונות רציניות, אבל לא נתחתן עכשיו. למה כבר להכביר על עצמנו בעול משפחה? טוב יותר ככה. עכשיו אני מחפש לי עבודה. אחרי שאסדר, בעוד שנה בערך, או נתחתן. במרחק של 300 מטרים מבית משפחתי של שמעון חדד, עמד יפת מדר והשחיו את סכיני הקצבים שלו. "האמינו לי" הוא צעק כלפי ידידיו שבאו לקנות בשר. "אם לא פחדתי ללכת לבית-הסוהר למשך כל ימי חיי, הייתי רוצה אותו בסכין הזאת." ובי עברו לדבר על בתו, הוסיף: "היא כבר לא הבת שלי. בחורה שמתנהגת כרצונה לא צריכה אכא! אתם רואים לאן הגענו?"

אליו. זה היה 20 לירות. אני יודעת שהיא עושה כל זה בשבילנו."

★ ★ ★

זעקת הקרב

דינה ישבה בבית הוריו של שמעון. היה זה יומיים אחר שחרורה. החבורות עדיין נכרו בה. היא אחזה בידו של שמעון שליטף את ראשה בעדינות. אמו של שמעון שושנה חזרה מעבודתה במרפאת קופת-חיי לים. ואז סיפרה דינה: "במוצאי שבת ה' לכנו לסרט. זה היה בקולנוע היכל בפתח-תקה. שם הסרט היה זעקת הקרב. בשעה אחת באתי הביתה. ההורים שלי כבר חיכו לי, ושוב החלו לריב אתי על שאני הולכת עם שמעון."

"ביום ראשון לא הלכתי לעבודה. אני עור בדת במשקבית ברמת-גן. הורי היכו אותי, ככה שכל היום שכבתי במיטה, כלי-כך כאב לי. הם היכו אותי כשישנתי. פשוט העירו אותי במכות. למחרת בא אחי ואמר לי: בואי תראי איפה תישני הלילה!"

זאת המיטה אליה נכבלה דינה.

היה במצב רוח סולחני. על אחת כמה וכמה כאשר קשרו השמועות את שמו של שמעון בשמה של בתו הוא. דינה.

שמעון הכחיש את הכל. אך מדי פעם, הוסיפו השכנים לספר לאב הנרגז כי ראו את בתו בחברת שמעון. שוב הפציר הקצב במחור הצעיר, הפעם בליחי איומים. שמעון ודינה חדלו להתראות. שבועות לא נפגשו השניים, עד אשר, במקרה, נתקלו איש ב' רעותו ברחוב. מאז לא עזרו איומיו של האב. דינה, שהיתה מקבלת מכות נמרצות מאביה ומאחיה הישיבה בעקשנות: "אני אוהבת אותו."

דמו של יפת התחיל לרתוח. הוא סיפר באטליו: "שמעון זה הוא פוחז. הוא אינו מרוחץ פרוטה. כל יום יושב בבית ומשחק קלפים. מה הוא רוצה מבתי?"

סיפרה האם: "לפני כשבוע ביקשה מי אתנו דינה לירה, כדי ללכת לקולנוע. נתנו לה ובקשנו שלא תלך עם אותו בחור. היא נענעה כראשה והלכה. זה היה בשמונה."